

ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟೇನೆಂಬಂತೆ ಖುಸಿ ಪಟ್ಟದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಆತನ ಅಪ್ಪರ್ ಕೇಜಿಯ ಮೀಸ್ ಈತನಿಗೆ ಮಗಿ ಕಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಸೋತಾಗ, ಸ್ವತಃ ಆಕೆಯೇ ತಾಳೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ನೇರವಾಗಿ ಅಪ್ಪ ಅಕ್ಕಾಯಿತಮಾರನಿಗೆ ‘ಬುಲಾವ್’ ಕಳಿ, ಆ ಕೇಲಸವನ್ನು ಆತನ ಹೆಗಲಿಗೇರಿ, ಮಗು ಕೌಶಿಕನ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಬದುಕಿಗೆ ಹೊಳ್ಳಿ ಹಿಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪರ್ ಕೇಜಿಯ ಮಗಿಯನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದು, ಅಪ್ಪ ಅಕ್ಕಾಯಿತಮಾರನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾದ ನಂತರದಲ್ಲಿ... ದಿನವೂ ಅಪ್ಪನ ಕೈಯಿಂದ ಕೌಶಿಕನಿಗೆ ಏಟಿನ ಸುರಿಮಳೆಯೇ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಮಗುವಿನ ತಲೆಗೆ ಈ ‘ಮಗಿಯ ಲಾಬಿಕ್’ ಹತ್ತುತ್ತಿತ್ತಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಆತನ ಬುರುಡೆಗೆ ಹತ್ತಿಸಲೇಬೇಕಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಪ್ಪನದ್ದು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮಗುವ ಅಪ್ಪನಿಂದ ಆ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಏಟು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಸೋಡಲಾಗದ ಕುಮುದಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಡುವೆ ಬಂದು—

“ಅದು ಮಗು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗುದಿತ್ತು ನಿಮಗೇ? ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಹೊಡಿತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅಂದ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಸರಿಹೋಗ್ನಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ... ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಗಿ ಹೇಳುದಕ್ಕೆ ಭಯ ಅವನಿಗೆ... ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿ ಬರಿತಾನಂತೆ; ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಪಾಸಾಗುವವನ್ನು ಮಾಕ್ಕ್ ಬಿತ್ತಾಯಿದೆ ಅಲ್ಲ... ಸಾಕು, ಇಂನ್ನೆನು...”

“ಹೂಂ... ಸರಿ ಹೋಗ್ನಾನೆ... ಹೋಗ್ನಾನೆ: ನಿನು ಸರಿ ಹೋಗಿ ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಗರೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಆಗಿದ್ದಿಯಲ್ಲ ಹಾಗೆ... ಈಗ ಇವನಿಗೆ ಬಿತ್ತಾ ಇರುವ ಮಾಕ್ಕ್ ನೋಡಿದ್ದಿವಲ್ಲ ಚೆನ್ನೆಮಾರೆಯ ಕಾಯಿಗಳಷ್ಟು, ಕೈಕಾಲುಗಳ ಬೆರಳುಗಳಷ್ಟು!! ಅಲ್ಲವೇ, ಅಪ್ಪ ಮಾಕ್ಕ್